

[Heinesen]

kommet med et konstruktivt forslag, som øjensynlig kan samle et flertal her i tinget, gående ud på, at man dropper disse postanvisninger og reducerer bloktilskudsnedskæringerne. Det giver bedre beskæftigelse, mindre betalingsbalanceunderskud og et mindre underskud på de offentlige finanser. Det er et overordentlig konstruktivt forslag.

Wilhelm (VS):

Skatteministeren sagde, at jeg var kommet for skade – tror jeg det var – at foreslå noget i retning af regeringens. Det synes jeg var endog usædvanlig demagogisk. Det, jeg sagde, var, at man kunne råde bod på nogle af de værste ulykker, regeringen har forårsaget. Hvis man mener, at man har 2,3 mia kr. at give ud, kunne man give dem til de folke-, invalide- og enkepensionister, der kun har pensionen at leve af, de langtidsarbejdslose, børnefamilierne med mindre indkomster osv. Det er noget ganske andet end den spredning ud for alle vinde, regeringen her vil foretage, fordi det formodes at være populært.

I øvrigt synes jeg, det er interessant, at det er kommet frem i denne debat ved fremskridtspartiets oplysninger, især fra hr. Lawaetz, hvad aftalen i efteråret gik ud på, og jeg venter spændt på skatteministerens kommentarer. Ifølge hr. Lawaetz gik aftalen ud på, at man skulle hæve bundfradraget i 1983 svarende til de 2,3 mia kr., og at man skulle hæve bundfradraget i 1984 til 25.000 kr. Jeg venter spændt på, hvad skatteministeren siger til den oplysning eller påstand. Der er jo næsten ikke andre muligheder, end at enten har regeringen snydt fremskridtspartiet, eller også er de radikale løbet fra nogle løfter, de gav regeringen i efteråret. Det synes jeg er det mest interessante, der er kommet ud af denne debat.

Hr. Gammelgaard talte i både første og anden runde patetisk om, hvordan man i fremtiden skal føre indkomspolitik, hvis løfterne ikke holdes. Når jeg kalder det patetisk, er det, fordi regeringspartierne sammen med et par andre partier herinde har ført indkomspolitik i 9 år, uden at løfterne om, at det skulle bedre beskæftigelsen, nogen sinde er blevet opfyldt. Når det har kunnet lade sig gøre, hænger det bl.a. sammen med, at der aldrig er nogen, der har troet på de løfter. Der er aldrig nogen, der har troet på de

her skattelettelser, og der er aldrig nogen, der har troet på, at indkomspolitikken førte til en bedre beskæftigelsessituation.

Når det overhovedet har kunnet lade sig gøre – det vil, hr. Gammelgaard, også i fremtiden være måden, man kan håndhæve indkomspolitik på – er det, fordi man har skredet ind over for faglige, demokratiske rettigheder. Det har været ved ad bagdøren at kriminalisere blokader. Det har været ved at idømme faglige organisationer, der har optrådt, som der har været hævdt på, kollektive bøder på 10 mill. kr. Det har været ved at dømme faglige blade, når de har udtrykt solidaritet med nogle, der var i konflikt. Det har været ved at gribe ind over for eksklusivaftaler, som der er over 100 års hævdt på på det danske arbejdsmarked. Det har været ved at sætte ind med hunde og med politi over for de arbejdere, der måske ikke var tilbøjelige til at acceptere indkomspolitikken eller de tilknyttede falske løfter.

Det er den måde, indkomspolitikken er blevet håndhævet på i de forløbne 10 år. Man har aldrig nogen sinde opfyldt nogen af de løfter, der er blevet givet i den anledning. Det vil også være den måde, indkomspolitikken bliver håndhævet på i de kommende år, bare med nye skridt i den samme retning. Det er lige præcis det, VS lige fra starten har sagt var den alvorligste virkning af indkomspolitikken, nemlig at når den skal håndhæves, så fører det til disse retsindgreb. Det er en langt værre virkning end den direkte økonomiske og lønmæssige virkning.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Det, der kalder mig herop, er, at skatteministeren tilsyneladende ikke har bedt om ordet for at svare på spørgsmål, som er rejst både af hr. Lawaetz og af hr. Rahbæk Møller. Det gælder spørgsmålet om, hvordan det egentlig skal gå med indkomstbeskatningen i 1984. Jeg er bange for, at grunden til, at skatteministeren ikke er kommet op for at svare, dybest set er, at regeringen i sit sinds inderste erkender, at den uansvarlige skattelettelsespolitik, den her lægger op til, kan den ikke engang med en videreførelse af sin nedskæringspolitik fortsætte i 1984.

Hvad er kendsgerningen? Kendsgerningen er, at hvis man ikke piller ved udskrivnings-